

kommer an paa Summens forstandige Anvendelse, og derfor maa man spørge: bruges de Penge paa alle forskellige Punkter paa en saadan Maade, at det bliver muligt for alt at samvirke saaledes, at der derigennem skabes et virkeligt Forsvar?

Der er blevet givet Tilsagn om, at forinden Lovene blev vedtagne, skulde den kommanderende General og Chefen for Generalstaben blive afæskede deres Mening om, hvorvidt de ansaa de Forslag, her ere fremlagte, for tilfredsstillende paa en saadan Maade, at der kunde skabes et virkeligt Forsvar. Jeg har ikke rettet nogen Anmodning desangaaende, for jeg vilde ogsaa uden et saadant Svar være i Stand til at danne mig en Dom, og jeg tror for Resten ogsaa, at i alt Fald de, der have sat sig ind i Forslagene, ikke ville have ondt ved at forstaa, om det Forsvar, der skabes, er rigtigt, godt, brugeligt eller ikke. Men nu er det gjort, og der blev rettet en saadan Forespørgsel. Men naar man spørger om noget, kommer det jo an paa, hvorledes man spørger, for man faar aldrig Svar paa andet end det, man spørger om. Krigsministeriet har ifølge den i Lands-tinget afgivne Betænkning rettet følgende Forespørgsel: „Frembyder den foreslaaede Ændring af vort Forsvarsvæsen saa store militære Fordele, at man, uanset dens øjensynlige Mangler, bør foretrække den for det bestaaende?“ Paa det Spørgsmaal var der ikke nogen som helst Tvivl om, at begge de paagældende Officerer maatte svare Ja. Men havde man stillet Spørgs- maalet paa den Maade, som det burde være stillet: skabes der gennem de fore- liggende Forslag et *virkeligt Forsvar*, saa er det lige saa sikkert og vist, at begge de paagældende Officerer havde svaret Nej. Og det var det Nej, vi trængte til; det var den Vejledning, vi kunde have godt af at høre.

Ministeren erkender jo ogsaa selv, at det ikke er en tilfredsstillende Ordning, for en Ordning kan ikke siges at være tilfredsstillende, naar den lider af det, han selv kalder „øjensynlige Mangler“. Fordringen om et virkeligt Forsvar er jo akkurat den selsamme, som er blevet op- stillet af den højtærede Konseilspræsident. Ved Forhandlingerne den 30. August tog den højtærede Konseilspræsident Ordet og udtalte, at vi maatte have „et virkeligt effektivt Forsvar“. Han accentuerede det meget stærkt og motiverede det ved, at vi derigennem skulle kunne vise, at vi ikke i Øjeblikket ere strøgne af Nationernes Tal, men ere i Stand til at holde paa vor

Selvstændighed og i Stand til virkelig at forsvare os. Men det varede jo ikke læn- gere end til Dagen efter, saa var Kon- seilspræsidenten kommen til den stik mod- satte Anskuelse, og der var ikke Tvivl om, hvem Paavirkningen skyldtes. Saa lød det saaledes: „Man kan strides om det Ord „effektiv“, og derfor vil jeg ikke gerne bruge det, fordi man deri kan lægge Betydningen Eksistensforsvar“; thi at gennemføre et Forsvar overfor en Stor- magt, det troede han ikke paa. Det var aabenbart, at det var Forsvarsministerens Teori om Neutralitetsforsvar, der her kom frem. Den højtærede Forsvarsminister har i den Betænkning, han som Formand for Hærudvalget — da han var det ærede Medlem for Ringkøbing Amts Iste Valg- kreds — skrev, faaet næsten alle Medlem- mer til at tiltræde en Erklæring om Neu- traliteten, som de alle ere enige om. De eneste, der var Modstandere, var Social- demokraterne. Men der er intet, der hedder Neutralitetsforsvar. Et Neutrali- tetsforsvar er fuldstændig Nonsens. Det kan enhver sige sig selv, endnu mere, naar man vil analysere de Bemærkninger, der blev fremsatte af Konseilspræsidenten. Den højtærede Konseilspræsident sagde — og det siger ogsaa den højtærede For- svarsminister —: Vi have slet ikke noget med Eksistenskampen at gøre; vi maa slet ikke tænke paa Muligheden af at for- svare os mod en Stormagt. Men jeg til- lader mig at stille det ganske simple Spørgsmaal til enhver: Hvem er det, vi blive angrebne af? Er det af en lille Magt. Nej, det er der ingen, der venter. Vi ville blive angrebne af en Stormagt, og naar vi blive det, er det virkelig ikke os, men Stormagten, der bestemmer, om det skal være en Eksistenskamp eller ikke. Det er da klart og tydeligt, at Talen om et Neutralitetsforsvar og om, at vi ikke skulle føre Eksistenskamp, ikke har noget paa sig. Ønsker man i øvrigt Bevis der- for, saa behøver man kun at gaa til de to neutrale Stater, Svejts og Bel- gien. I Belgien er der anlagt en stærk Centralfæstning, som er trukket helt til- bage i Landet saa langt fra den truede Grænse som muligt. Det har man kun gjort af en eneste Grund, nemlig med Eksistenskampen for Øje.

At man ikke kan føre en Forsvars- kamp uden at have en Fæstning, skulde synes at være indlysende. Den bekendte tyske Forfatter Clausewitz siger i sit berømte Værk „Vom Kriege“, at en For- svarshær, der ikke støttes af en Fæstning,